

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3759

Vragen van het lid **Jansen** (SP) aan de minister van Economische Zaken over *een deal met veel gedoe*.¹ (Ingezonden 28 juli 2009)

1
Zijn de aan u toegeschreven uitspraken in het artikel «Het noodlot van een deal met veel gedoe»¹ waar? Zo nee, wat heeft u wel verklaard over de verkoop van Essent?

2
Kunt u uw stelling onderbouwen dat de leveringszekerheid van energie niet gegarandeerd is en het onderhoud van de netwerken minder zou zijn in landen waar sprake is van een nationaal energiebedrijf? Zo ja, waarom vertrouwt u dan het Nederlandse hoofdgasnet en hoofdelektriciteitsnet toe aan de staatsbedrijven Gasunie/GTS en Tennet? Hoe heeft u in dit licht kunnen accepteren dat NUON recent verkocht is aan een Zweeds staatsbedrijf?

3
Kunt u uw stelling onderbouwen: «Bovendien als je dat doordenkt komt er niets terecht van alle groene initiatieven die nu op de vrije markt ontstaan. Windmolenparken, warmtekrachtcentrales, energieproducerende kassen. Die decentrale opwekking draai je met een staatsbedrijf wel de nek om?»

Kunt u daarbij met name aandacht besteden aan de volgende aspecten:
– de Nederlandse wet regelt een aansluitplicht voor windmolenparken, warmtekrachtcentrales of ze nu in eigendom zijn van particuliere partijen of overheden;
– de Stimuleringsregeling Duurzame Energie staat open voor alle producenten van duurzame energie, publiek en privaat;
– een grotendeels publiek bedrijf als het Deense Dong heeft juist een relatief hoog aandeel duurzame energieproductie gerealiseerd?

4
Hoe kwalificeert u uw uitspraken in de Volkskrant bij nader inzien?

¹ de Volkskrant, 25 juli 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Van der Hoeven** (Economische Zaken) (ontvangen 7 september 2009)

1
De aan mij toegeschreven uitspraken in het Volkskrantartikel vormen een correcte – zij het uit zijn aard onvolledige – weergave van wat ik in een gesprek met een redacteur van de Volkskrant heb gezegd.

2
Het gaat hier om verschillende dingen. Waar ik in het gesprek met de Volkskrantredacteur aan heb gerefereerd, is de situatie in de voormalige Sovjet-Unie, waar de

staat de scepter zwaaide over één enorm geïntegreerd energiebedrijf. In de Europese Unie is de energiemarkt geliberaliseerd en is de productie en levering van elektriciteit en gas onderdeel van een vrije markt. Op een goed functionerende markt zijn meerdere partijen actief die met elkaar concurreren voor de gunst van de consument. Eén nationaal energiebedrijf gaat dan ten koste van de concurrentie en zal daarmee de impulsen voor innovatie en efficiency sterk belemmeren, wat slecht zou zijn voor de afnemers. Iets heel anders is het eigendom van de (hoofd)transportnetwerken voor gas en elektriciteit. Juist om de concurrentie op het gebied van levering van gas en elektriciteit en de betrouwbaarheid optimaal te laten zijn, is het goed dat deze in publieke handen zijn en blijven. Hierdoor wordt de voorzieningszekerheid in Nederland geborgd. Door de splitsing van de energiebedrijven in een netbedrijf en een productie- en leveringsbedrijf geldt dat des te meer. Iedere aanbieder van gas en elektriciteit kan zo vanuit dezelfde uitgangspositie op de vrije energiemarkt concurreren. Ook buitenlandse partijen, zoals het Zweedse bedrijf Vattenfall zal op de Nederlandse markt moeten concurreren om de gunst van de afnemers en daarbij door zijn concurrenten scherp worden gehouden.

3

Waar ik in het gesprek met de Volkskrantredacteur aan heb gerefereerd was een situatie waarin één staatsbedrijf de Nederlandse energiemarkt zou bedienen. Dat gaat ten koste van de concurrentie. Hierdoor zouden prikkels voor efficiencyverbetering en voor innovatie, ook op het gebied van duurzaamheid, verdwijnen. Die situatie is mijns inziens niet gewenst. Juist ook de randvoorwaarden die de overheid stelt om duurzame energie te stimuleren, zoals de in de wet geregelde aansluitplicht voor alle opgewekte elektriciteit of het feit dat de SDE open staat voor alle producenten van energie, zijn erbij gebaat dat meerdere partijen actief zijn op de Nederlandse markt. Het gaat mij erom dat er voldoende marktpartijen actief zijn. Dat kunnen zowel private als publieke partijen zijn, zoals bijvoorbeeld het deels in publieke handen zijnde Deense bedrijf Dong.

4

Als verstandig en ter zake doende.